

Fiche 1: Mededeling 'A Global Partnership for Poverty Eradication and Sustainable Development after 2015'

1. Algemene gegevens

Titel voorstel

Mededeling van de Europese Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's.

'A Global Partnership for Poverty Eradication and Sustainable Development after 2015'.

Datum ontvangst Commissiedocument

5 februari 2015

Nr. Commissiedocument

COM (2015) 44

Pre-lex

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/DOC/?uri=COM:2015:44:FIN&qid=1423646370503&from=NL>

Nr. impact assessment Commissie en Opinie Impact-assessment Board

N.v.t.

Behandelingstraject Raad

Raad voor Buitenlandse Zaken-Ontwikkelingssamenwerking en mogelijk Milieuraad

Eerstverantwoordelijk ministerie

Ministerie van Buitenlandse Zaken

2. Essentie voorstel

De Commissie zet met de mededeling haar visie uiteen op de financiering, middelen en implementatie van de post-2015 agenda voor duurzame ontwikkeling. De mededeling bevat voorstellen voor de EU positie in de onderhandelingen voor de *Third Financing for Development Conference* in Addis Ababa, Ethiopië in juli 2015 en de *Post-2015 UN Summit* in New York in september 2015. De mededeling bouwt voort op de Raadsconclusies van december 2014. Het doel van de mededeling is de totstandkoming van een gezamenlijk standpunt over hoe de EU en haar lidstaten effectief kunnen bijdragen aan de nieuwe duurzame ontwikkelingsagenda en invulling kunnen geven aan het nieuwe *Global Partnership for Poverty Eradication en Sustainable Development after 2015*, de zogenaamde Post-2015 agenda. De Commissie benadrukt de bereidheid van de EU om een positieve bijdrage te leveren aan de intergouvernementele onderhandelingen voor beide bijeenkomsten en het belang van een stevige inzet die nodig is om de implementatie van de post-2015 agenda mogelijk te maken.

Het gaat hierbij om een breed scala aan maatregelen die voortbouwen op afspraken die gemaakt zijn tijdens de *Financing for Development* conferenties in Monterrey (2002) en Doha (2008) en tijdens de Rio20+ conferentie (2012) en de Open Werkgroep in VN-verband (2014) over duurzame ontwikkeling. De mededeling clustert deze gezamenlijke agenda in 8 prioriteiten: a) goed bestuur b) capaciteitsopbouw c) nationale publieke middelen d) internationale publieke financiering e) handel voor groei en duurzame ontwikkeling f) technologie en innovatie g) private sector en h) migratie. De mededeling herhaalt het universele karakter van de nieuwe Post-2015 agenda en roept alle nationale regeringen op om deze te vertalen naar nationale actiepunten, rekening houdend met nationale omstandigheden en capaciteiten. Alle betrokken landen committeren zich aan de universaliteit van de agenda.

Beleidscoherentie, gedeelde verantwoordelijkheid, wederzijdse verantwoording en capaciteitsversterking zijn leidende principes. De bevordering van inclusieve multi-stakeholder partnerschappen op diverse niveaus is noodzakelijk om de doelen te bereiken. Daarnaast is het van belang dat er concrete, meetbare resultaten worden geformuleerd die bijdragen aan de *Sustainable Development Goals* (SDG's). Uitgangspunt daarbij is transparantie. Goede communicatie richting stakeholders en het publiek is daarvoor van groot belang.

In het kort worden de volgende activiteiten voorgesteld op de acht prioriteitsgebieden:

a) Goed bestuur

Landen moeten effectieve instituties, transparant beleid, transparante systemen en verantwoordelijkheid naar hun bevolking promoten door middel van democratische processen gebaseerd op de rechtstaat. Dit betekent een wettelijk kader ter bevordering van mensenrechten, fundamentele arbeidsnormen, en zorgen voor een duurzaam beheer van natuurlijke hulpbronnen. Daarnaast is een transparant systeem voor budgettering, financiële allocatie en monitoring van uitgaven noodzakelijk.

b.) Capaciteitsopbouw

De post-2015 agenda kan alleen geïmplementeerd worden als alle partners beschikken over effectieve instituties met voldoende capaciteit. Hierbij gaat vooral aandacht naar de minst ontwikkelde landen en fragiele staten.

c) Nationale publieke middelen

Regeringen hebben de primaire verantwoordelijkheid om duurzaam economisch beleid te voeren, inclusief het mobiliseren van financiering en het doelmatig gebruik van publieke goederen, zoals natuurlijke hulpbronnen. Daarnaast is een sterk publiek financieel management systeem essentieel. Om de financiële transparantie te vergroten en illegale financiële stromen tegen te gaan zijn

maatregelen op het gebied van audit, controle, anti-fraude, anti-corruptie binnen de nationale rapportage noodzakelijk.

d) Internationale publieke financiering

Internationale publieke financiering blijft een belangrijk element in de algemene financiering van landen in ontwikkeling en zal de komende 15 jaar nodig blijven om de ambitieuze agenda te kunnen uitrollen. De Commissie steunt de oproep van de Secretaris-Generaal van de VN (SGVN) dat alle ontwikkelde landen moeten voldoen aan het UN target van 0.7% ODA¹ van het BNP. Daarnaast moeten hoge middeninkomenslanden zich committeren aan het verhogen van hun bijdrage aan internationale publieke financiering. Hiervoor dienen specifieke doelen en tijdspaden te worden vastgesteld.

e) Handel voor groei en duurzame ontwikkeling

Handel is een belangrijke factor voor inclusieve groei en duurzame ontwikkeling en een belangrijk element in de wijze van uitvoering voor de post-2015 agenda. Een transformationele handelsagenda moet de transparantie, regelgeving, verantwoordelijkheid en opname in distributieketens verbeteren.

f) Technologie en innovatie

Wetenschap, technologie, innovatie en oplossingsgericht onderzoek kunnen ingrijpende veranderingen genereren. Alle landen zouden bilaterale, regionale en multilaterale samenwerking op deze gebieden moeten vergroten om de implementatie van de SDG's te bewerkstelligen.

g) Private sector

Een omgeving die bevorderlijk werkt voor initiatieven uit de private sector, ondersteunend is voor micro, kleine en middelgrote ondernemingen, bijdraagt aan duurzame groei en banencreatie, vrouwen versterkt en financiële inclusiviteit verdiept is noodzakelijk voor de implementatie van de post-2015 agenda. Multi-stakeholder partnerschappen zijn nodig voor schaalvergroting van initiatieven van bedrijven, vooral voor het midden- en kleinbedrijf.

h) Migratie

Migratie kan voor individuen een van de meest effectieve strategieën zijn in armoedebestrijding. Mensen verhuizen om te ontsnappen aan armoede, conflictsituaties, klimaatveranderingen en sociale spanningen. Alle landen dienen migratie effectief te managen met respect voor de rechten en

---

¹ Official Development Assistance

waardigheid van migranten. Het versterken van partnerschappen tussen staten en andere stakeholders is noodzakelijk voor beter migratiebestuur.

3. Nederlandse positie over de mededeling

a) Essentie Nederlands beleid op dit terrein

Een brede inzet van financiële middelen en beleidsmaatregelen sluit goed aan bij de beleidsnota *Wat de Wereld verdient: een nieuwe agenda voor hulp, handel en investeringen* (2013).

b) Beoordeling en inzet ten aanzien van dit voorstel

Het kabinet verwelkomt de mededeling en steunt de brede aanpak die de Commissie voorstaat voor de implementatie van de post-2015 agenda. In 2015 lopen de Millennium Ontwikkelingsdoelen af en is het de bedoeling dat er nieuwe afspraken worden gemaakt over de Post-2015 ontwikkelingsagenda voor de periode na 2015. Op het gebied van de nieuwe doelen (SDG's) is al veel werk verricht. Zo is in 2014 tijdens de onderhandelingen tussen 70 VN-lidstaten in de zgn. Open Werkgroep in VN-verband een voorlopig raamwerk met 17 SDG's overeengekomen. Daarin zijn naast sociale en economische doelen ook doelen op het gebied van duurzaamheid opgenomen. Het is van belang dat naast een nieuw raamwerk voor de doelen er ook internationale afspraken worden gemaakt over de implementatie van de nieuwe Post-2015 agenda, i.e. financiering, beleidsmaatregelen en institutionele randvoorwaarden voor de nationale en internationale uitvoering van de SDG's. Analoog aan het samenvoegen van de sociale, economische en milieudimensies in de duurzame ontwikkelingsdoelen, zet het kabinet ook in op samenhang tussen de onderhandelingen over de middelen voor duurzame ontwikkeling en armoedebestrijding. Het gaat hierbij om respectievelijk de *Means of Implementation* agenda van de Rio20+ conferentie en de *Financing for Development* agenda van Monterrey en Doha conferenties. De mededeling geeft een overzicht van de grote diversiteit aan onderwerpen, inclusief de dwarsverbanden, die tijdens de onderhandelingen voor de *Third Financing for Development Conference* in Addis Ababa in juli 2015 en de Post-2015 *UN Summit* in New York in september 2015 aan bod kunnen komen. Het bouwt voort op de mededeling "*post-2015 financieringsmodel voor armoedebestrijding en duurzame ontwikkeling*" uit juli 2013.

Nederland steunt de Commissie in haar overkoepelende visie op een nieuw mondiaal partnerschap. Positief is de nadruk op het principe van universaliteit en gedeelde verantwoordelijkheden. De implementatie van de Post-2015 agenda vereist gezamenlijke inspanningen van ieder land. De verdeling zal primair op nationaal niveau lopen via nationale beleidsplannen en financieringsstrategieën voor armoedebestrijding en duurzame ontwikkeling. Coherent en consistent beleid is hiervoor noodzakelijk. Nederland onderschrijft de multidimensionale aanpak (sociaal, economisch, ecologisch, vrede) en *multi-actor* benadering (w.o. overheden, private sector, maatschappelijk middenveld, filantropen, academici) benadering van de uitvoering van de Post-2015 agenda.

Stevige politieke inzet is nodig om afspraken te maken over de implementatie van de ambitieuze Post-2015 agenda. De mededeling constateert terecht dat een breed pakket aan middelen essentieel is. Nederland steunt de visie dat niet alleen verschillende financieringsbronnen, maar ook goed beleid en goed bestuur cruciaal zijn voor het behalen van de doelen in ontwikkelingslanden en daarmee een van de randvoorwaarden vormt van de nieuwe post-2015 agenda. Nederlandse inzet is om 'Addis actiepunten' overeen te komen voor een vernieuwend mondiaal partnerschap die meetbaar, realistisch en inclusief geformuleerd zijn.

Het kabinet is positief over de expliciete erkenning in deze mededeling van de rol van lokale overheden in ontwikkeling en gaat ervanuit dat in de verdere uitwerking en implementatie van de agenda dit verder wordt uitgewerkt. De prioritaire gebieden en uitgangspunten in de mededeling komen op hoofdlijnen overeen met de Nederlandse inzet.

Bij de voorbereidingen voor de conferentie zal Nederland zich inspannen om te komen tot een succesvolle uitkomst van de bijeenkomsten in Addis Abeba en New York. Daarbinnen zal Nederland zich richten op de volgende prioriteiten:

- 1) Het kabinet is een groot voorstander van het doelmatig en doeltreffend inzetten van financiering en van het stimuleren van het gebruik van de verschillende financieringsbronnen voor ontwikkeling: publiek, privaat, nationaal en internationaal. Het vergroten van het aandeel van nationale publieke middelen in de nationale begrotingen van ontwikkelingslanden is daarbij van primair belang. Ook is een belangrijke rol weggelegd voor ontwikkeling van innovatieve financieringsmechanismen, bijvoorbeeld door publieke middelen in te zetten om private financiering aan te trekken voor publieke doelen (hefboomwerking), zoals het combineren van schenkingen en leningen (blending). In potentie kunnen middelen met behulp van innovatieve financieringsmechanismen effectiever worden aangewend, treedt diversificatie op en worden méér middelen gegenereerd (katalyserend effect). Dit is bijzonder relevant voor de financiering van internationaal publieke goederen en voor klimaatfinanciering. Het gebruik van dergelijke instrumenten dient wel onderworpen te zijn aan duidelijke voorwaarden. Die voorwaarden liggen onder meer op het terrein van het voorkomen van marktverstoring, het voorkomen van budgettaire risico's, aandacht voor schuldhoudbaarheid van de ontvangende landen en een goede verantwoording van middelen.
- 2) Centraal in de nieuwe agenda staat voor het kabinet het belang van multi-stakeholder partnerschappen bij het behalen van de nieuwe Post-2015 doelen. Deze doelen kunnen alleen worden bereikt als er wordt samengewerkt in inclusieve partnerschappen met de private sector, kennisinstellingen, maatschappelijke organisaties, multilaterale instellingen en nationale en lokale overheden.
- 3) Het kabinet is een groot voorstander van het bevorderen van maatregelen die de bijdrage van handel en investeringen aan duurzame ontwikkeling vergroten en zal zich hier actief voor inzetten. Dit gebeurt onder andere via het openen van markten, het versterken van de rol van

de private sector en het verbeteren van het ondernemingsklimaat, ondersteund door onder andere handelsfacilitatie en aid-for-trade. Hierbij moet speciaal aandacht besteed worden aan de spillover effecten van handelsakkoorden en moeten afspraken over kennissamenwerking en sociale impact van private investeringen (MVO) gemaakt worden.

Voor Nederland ligt het primaat voor de onderhandelingen over klimaatfinanciering bij het UNFCCC-traject² en voor handel bij de World Trade Organisation. Nederland zal zich er voor inzetten om duplicatie te voorkomen tussen deze trajecten en de onderhandelingen voor *Financing for Development* en de Post 2015 conferenties.

In de mededeling wordt ook verwezen naar het *Global Partnership for Effective Development Cooperation* (GPEDC), een samenwerkingsverband van ongeveer 150 landen op het gebied van ontwikkelingssamenwerking. Nederland is op dit moment samen met Malawi en Mexico co-voorzitter van GPEDC en zet zich in om geleerde lessen en ervaringen op het gebied van bijvoorbeeld multi-stakeholder partnerschappen en *monitoring & review* in te brengen in de onderhandelingen voor *Financing for Development* en de Post-2015 agenda.

c) *Eerste inschatting van krachtenveld*

Het krachtenveld in de EU is op een groot aantal onderwerpen nog niet uitgekristalliseerd.

4. Grondhouding ten aanzien van bevoegdheid, subsidiariteit, proportionaliteit, financiële gevolgen en gevolgen op het gebied van regeldruk en administratieve lasten

Bevoegdheid: De mededeling betreft primair ontwikkelingssamenwerking, maar raakt ook aan andere beleidsterreinen (zoals milieu en migratie). Op het terrein van Ontwikkelingssamenwerking is de EU bevoegd op te treden (zie ook artikel 208 VWEU). De uitoefening van deze EU-bevoegdheid belet de lidstaten niet hun eigen bevoegdheid uit te oefenen (artikel 4, lid 4 VWEU).

Subsidiariteit: De Nederlandse grondhouding ten aanzien van de subsidiariteit is positief. De EU is een geschikt platform waar gestreefd kan worden naar samenhang en synergie in de interventies van de lidstaten van de EU en om als EU samen te werken met de internationale gemeenschap. EU-optreden heeft door het gewicht van de EU in internationale besprekingen een duidelijke meerwaarde, parallel aan de activiteiten van de lidstaten.

---

² United Nations Framework Convention on Climate Change

Proportionaliteit: De Nederlandse grondhouding ten aanzien van de proportionaliteit is positief. De aanbevelingen die de Commissie doet laten voldoende ruimte voor nationale inzet en staan inhoudelijk in de juiste verhouding tot de geformuleerde doelstellingen.

Financiële gevolgen: Zowel vanuit de EU-begroting als via nationale begrotingen van lidstaten wordt bijgedragen aan ontwikkelingslanden. In de mededeling worden geen concrete financiële gevolgen benoemd. Nederland is van mening dat de EU-middelen gevonden dienen te worden binnen de in de Raad afgesproken financiële kaders voor de EU-begroting 2014-2020 en het Europees Ontwikkelingsfonds, en dat deze moeten passen bij een prudente ontwikkeling van de jaarbegroting. Nationale budgettaire gevolgen worden ingepast op de begroting van het beleidsverantwoordelijke departement, conform de regels van de budgetdiscipline. Volgens de Commissie dienen binnenlandse inkomstenbronnen (zoals belastinginkomsten) de voornaamste financieringsbron te zijn voor ontwikkeling van landen, en de private sector de belangrijkste bron van groei.

Fiche 2: Aanpassing verordening Europees Sociaal Fonds (ESF) ten bate van voorfinanciering Jongerenwerkgelegenheidsinitiatief

1. Algemene gegevens

a) *Titel voorstel*

Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van verordening (EU) nr. 1304/2013 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees Sociaal Fonds, inzake een verhoging van het bedrag van de initiële voorfinanciering dat wordt uitgekeerd aan door het Jongerenwerkgelegenheidsinitiatief gesteunde operationele programma's.

b) *Datum ontvangst Commissiedocument*

5 februari 2015

c) *Nr. Commissiedocument*

COM(2015) 46

d) *Pre-lex*

<http://eur-lex.europa.eu/procedure/NL/1042551?qid=1423644872987&rid=4>

e) *Nr. impact assessment Commissie en Opinie Impact-assessment Board*

Niet opgesteld.

f) *Behandelingstraject Raad*

Raad Algemene Zaken, Cohesie.

g) *Eerstverantwoordelijk ministerie*

Het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

h) *Rechtsbasis*

ESF verordening: artikel 164 VWEU

i) *Besluitvormingsprocedure Raad*

Gekwalificeerde meerderheid

j) *rol Europees Parlement*

Medebeslissing

2. Essentie voorstel

- *Inhoud voorstel*

Het Jongerenwerkgelegenheidsinitiatief (Youth Employment Initiative – YEI) is in 2013 opgericht om hoge jeugdwerkloosheid in bepaalde regio's van de Europese Unie te bestrijden. Maatregelen voortkomend uit het YEI worden deels gefinancierd vanuit het Europees Sociaal Fonds (ESF) en deels uit een aparte reservering voor het YEI. De Europese Commissie heeft vastgesteld dat met name lidstaten met zeer hoge niveaus van jeugdwerkloosheid sterke behoefte hebben aan voorfinanciering om daarmee projecten te kunnen starten, die anders blijven liggen als gevolg van gebrek aan liquide middelen. Met het onderhavige voorstel wordt de initiële voorfinanciering verhoogd die beschikbaar wordt gesteld uit de specifieke toewijzing voor het YEI in 2015 tot ongeveer 1 miljard euro binnen de totale allocatie van 3.2 miljard euro voor de periode 2014-2020. Het totale beschikbare bedrag hiervoor blijft dus ongewijzigd. Tevens wordt voorgesteld dat wanneer deze middelen na 12 maanden niet door de lidstaten aan geschikte projecten of programma's zijn besteed (blijkend uit een tussentijdse declaratie van de lidstaat bij de Europese Commissie), ze teruggevorderd worden. Het onderhavige voorstel verandert niets aan de initiële voorfinanciering die uit het ESF wordt betaald aan operationele programma's ter uitvoering van het YEI, en wijzigt evenmin de initiële voorfinanciering die in 2016 uit de specifieke toewijzing voor het YEI moet worden betaald. Voorts heeft het voorstel geen gevolgen voor de initiële voorfinanciering die wordt betaald aan andere programma's die door andere Europese Structuur- en Investeringsfondsen (ESI-fondsen) worden medegefinancierd.

- *Impact assessment Commissie*

Er is geen impact assessment uitgevoerd door de Europese Commissie.

3. Nederlandse positie ten aanzien van het voorstel

a) *Essentie Nederlands beleid op dit terrein*

Het Nederlandse beleid ten aanzien van jeugdwerkloosheid is erop gericht enerzijds de jeugdwerkloosheid te voorkomen door de kwaliteit van het onderwijs te verhogen,

- a. door het tegengaan van voortijdige schooluitval en het versterken van de aansluiting tussen het (beroeps)onderwijs
- b. en de arbeidsmarkt om jongeren met de best mogelijke kwalificaties aan het werk te krijgen.

Anderzijds is het beleid erop gericht om de oplopende jeugdwerkloosheid te bestrijden.

Nederland kent een relatief lage jeugdwerkloosheid maar is van mening dat het probleem van jeugdwerkloosheid in meerdere EU lidstaten zodanig is dat Europese inzet om de bestrijding hiervan tot prioriteit te verheffen gerechtvaardigd is. Daarbij moet worden vastgesteld dat de omstandigheden in de Europese landen uiteenlopend zijn en dat arbeidsmarktbeleid en de vormgeving van het stelsel van sociale zekerheid vooral een nationale aangelegenheid zijn. Nederland streeft naar een optimale besteding van de beschikbare Europese middelen, zowel in het kader van het *Compact for Growth and Jobs*, het ESF, alsmede het YEI en aanvullende EIB financiering daar waar het, het hardst nodig is. Gezien de lage jeugdwerkloosheid voldoet Nederland niet aan de eisen om aanspraak te maken op YEI middelen. Het kabinet benadrukt dat in landen die kampen met een hoge (jeugd)werkloosheid structurele hervormingen op de arbeidsmarkt onontbeerlijk zijn. Het creëren van een breed draagvlak voor dergelijke hervormingen, bijv. door de betrokkenheid van sociale partners, is daarbij evenzeer van belang.

b) Beoordeling + inzet ten aanzien van dit voorstel

Het kabinet heeft oog voor de huidige problemen in de lidstaten die te maken hebben met een hoge jeugdwerkloosheid. Deze lidstaten zullen naar verwachting baat hebben bij de verruimde mogelijkheden voor voorfinanciering in het YEI. Tegelijkertijd blijven de voorwaarden waarop lidstaten aanspraak kunnen maken op de middelen ongewijzigd en betekent deze voorfinanciering geen verandering van onze afdracht. In beginsel is het kabinet daarom een voorstander van het voorstel. Wel wil het kabinet benadrukken dat het onverminderd van belang is dat lidstaten met hoge jeugdwerkloosheid zelf kijken naar de onderliggende instituties op de arbeidsmarkt en bezien hoe hervormingen de doorstroming op de arbeidsmarkt kunnen verbeteren. Het kabinet is van mening dat de keuze voor een uitzonderlijk hoog voorfinancieringspercentage van 30%, daar waar voorfinanciering van 1,5 procent de algemene werkbare norm is voor EU fondsen, geen precedentwerking mag vormen voor andere EU fondsen. Nederland zal hier alert op blijven.

c) Eerste inschatting van krachtenveld

In een eerste bespreking van het voorstel op 9 februari jl. is duidelijk geworden dat de strekking van het voorstel op brede steun onder de lidstaten kan rekenen. Lidstaten die aanspraak kunnen maken op YEI middelen zijn wel kritisch over de in hun ogen te krappe periode van twaalf maanden waarna ongebruikte middelen moeten terugvloeien. Niet in aanmerking komende lidstaten houden vast aan voorgenoemde periode voor het terugvloeien van ongebruikte middelen, stellen vragen bij de grote verhoging van de voorfinanciering, en uiten zorgen over een mogelijke precedentwerking voor andere budgetten.

4. Beoordeling bevoegdheid, subsidiariteit en proportionaliteit

a) Bevoegdheid

Het kabinet acht de EU bevoegd op dit terrein op te treden en kan zich vinden in de keuze voor de rechtsbasis (ESF verordening: artikel 164 VWEU).

b) Subsidiariteit

Het subsidiariteitsoordeel over het Commissie voorstel voor een wijziging van de verordening luidt positief. De hoge en toenemende werkloosheid onder jongeren in meerdere lidstaten heeft, zeker ook op de langere termijn, gevolgen voor de EU als geheel. Het kabinet erkent dat de mate van jeugdwerkloosheid in diverse lidstaten een zodanig niveau heeft bereikt (het EU-gemiddelde is 21,9 procent jeugdwerkloosheid) dat optimaal gebruik van Europese fondsen wenselijk is. Dit doet niet af aan het feit dat institutionele problemen op de arbeidsmarkt verschillen van lidstaat tot lidstaat en dat vraagt om beleid op nationaal niveau. Bestrijding van werkloosheid is en blijft primair een nationale of regionale aangelegenheid.

c) Proportionaliteit

Het proportionaliteitsoordeel luidt positief met een kanttekening. De Europese Commissie heeft vastgesteld dat met name lidstaten met zeer hoge niveaus van jeugdwerkloosheid sterke behoefte hebben aan voorfinanciering om daarmee projecten te kunnen starten, die anders blijven liggen als gevolg van gebrek aan liquide middelen. Deze wijziging van de verordening houdt geen wijziging in van de bestemming van YEI middelen en de voorwaarden waaronder deze besteed mogen worden. Het kabinet is wel van mening dat de keuze voor een uitzonderlijk hoog voorfinancieringspercentage van 30%, daar waar voorfinanciering van 1,5 procent de algemene werkbare norm is voor EU fondsen, geen precedentwerking mag vormen voor andere EU fondsen.

5. Financiële implicaties, gevolgen voor regeldruk en administratieve lasten

a) Consequenties EU-begroting

De voorgestelde wijziging verandert niets aan de jaarlijkse maxima van het meerjarig financieel kader voor vastleggingen en betalingen als bedoeld in bijlage I bij verordening (EU) nr. 1311/2013. Het voorstel is begrotingsneutraal voor de programmeringsperiode 2014-2020. De jaarlijkse verdeling van de vastleggingskredieten voor het YEI blijft ongewijzigd

b) Financiële consequenties (incl. personele) voor rijksoverheid en/ of decentrale overheden

Niet van toepassing daar er geen wijziging van Nederlandse afdracht plaatsvindt en Nederland niet voldoet aan de voorwaarden om aanspraak te maken op YEI middelen.

c) *Financiële consequenties (incl. personele) voor bedrijfsleven en burger*

Niet van toepassing.

d) *Gevolgen voor regeldruk/administratieve lasten voor rijksoverheid, decentrale overheden, bedrijfsleven en burger*

Niet van toepassing.

e) *Gevolgen voor concurrentiekracht*

Niet van toepassing.

6. Implicaties juridisch

a) *Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving en/of sanctionering beleid (inclusief toepassing van de lex silencio positivo)*

Niet van toepassing.

b) *Gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen, incl. NL-beoordeling daarvan*

Niet van toepassing.

c) *Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen), dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en besluiten) met commentaar t.a.v. haalbaarheid*

Niet van toepassing.

d) *Wenselijkheid evaluatie-/horizonbepaling*

Niet van toepassing.

7. Implicaties voor uitvoering en/of handhaving

Niet van toepassing daar Nederland niet voldoet aan de voorwaarden om aanspraak te maken op YEI middelen.

8. Implicaties voor ontwikkelingslanden

Geen.